

Besvarelse (4/1 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

Monopoltilsynet har oplyst følgende:

»Kommunerne er ved fastsættelsen af forældrebetalingen for daginstitutionspladser bundet af prisstoplovens bestemmelser. Taksterne vil i overensstemmelse hermed højst kunne stige med et beløb til dækning af de efter loven indregningsberettigede omkostningsstigninger.

Under tidligere lovgivning har monopoltilsynet meddelt dispensation således, at kommunerne fik mulighed for at fastsætte gennemsnitstakster for alle ensartede daginstitutioner inden for kommunen. Forudsætningen herfor var, at den samlede udgiftsdækning ikke blev større, end hvad lovens bestemmelser gav grundlag for.

Efter prisstoplovens ikrafttræden den 1. januar 1980 har monopoltilsynet i lighed med tidligere modtaget en ansøgning om dispensation for så vidt angår taksterne for daginstitutioner. Ansøgningen vil blive behandlet på et af de førstkommende møder i monopolrådet.

I øvrigt bemærkes, at i det omfang en omlægning til en dyrere og mere kvalificeret arbejdskraft eller en forøgelse af personalets timetal kan betragtes som en forbedring af den givne ydelse, vil merudgifterne i forbindelse hermed kunne pålignes taksterne.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. 199

Til *industriministeren* (21/12 79) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Hvordan kan ministeren foreslå selskabslovgivningen skærpet, så det umuliggøres, at en hovedaktionær i et selskab lader selskabet klare sin families boligbehov med tab for selskabet som resultat, som det er beskrevet i Ekstra Bladets artikel den 21. december om Bonde Niensens og B & Ws palæhandler?«

Besvarelse (4/1 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

Det generelle i spørgsmålet er problemet om lovgivningens beskyttelse af minoritetsaktionærerne og af selskabets interesser. Selskabets direktion og bestyrelse må efter aktieselskabslovens § 63 ikke disponere på en sådan

måde, at dispositionen er åbenbart egnet til at skaffe visse aktionærer eller andre en utilbørlig fordel på andre aktionærers eller selskabets bekostning.

Såfremt der er tale om beslutninger truffet på en generalforsamling, gælder generalklausulen i aktieselskabslovens § 80, hvorefter heller ikke generalforsamlingen må træffe beslutninger om sådanne dispositioner.

Hvis der træffes sådanne dispositioner eller beslutninger, vil der kunne anlægges et civilt søgsmål med henblik på at fastslå gyldigheden heraf, og i givet fald kan der blive tale om et erstatningsansvar. Ifølge aktieselskabslovens § 88 påhviler det selskabets revisor at foretage en kritisk gennemgang af selskabets regnskabsmateriale og dets forhold i øvrigt. Såfremt revisor finder, at der foreligger forhold, som kan medføre ansvar for bestyrelsesmedlemmer eller direktører efter §§ 63 eller 80, skal revisor gøre anmærkning herom i revisionsberetningen, hvilket fremgår af aktieselskabslovens § 91.

Gennemførelsen af det 4. EF-direktiv om aflæggelse af årsregnskaber vil indebære en omfattende ændring af aktieselskabslovens regnskabsbestemmelser. Direktivet medfører, at årsregnskabet får et sådant specificationsniveau, at økonomiske sammenhænge vedrørende selskabets drift bliver klart oplyst. Lovforslag med henblik på gennemførelse af direktivet vil blive fremsat i folketinget i slutningen af indeværende folketingsår.

Aktieselskabsloven indeholder som nævnt allerede bestemmelser, som gør det muligt at gøre ansvar gældende, hvis der er disponeret mod selskabets interesse til fordel for f.eks. hovedaktionæren. Den skærpe af selskabslovgivningen, som vil blive gennemført, vil øge mulighederne for at få oplysning om sådanne eventuelle dispositioner.

Jeg mener, at det lovmæssige grundlag herefter vil være tilfredsstillende.

Spm. nr. 200

Til *indenrigsministeren* (21/12 79) af:

Pilgaard Andersen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at undersøge, om det er korrekt, som overlæge Mogens Andersen, Kolding Sygehus, udtaler, at ældre og yngre patienter får liggesår p.g.a.